

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

21. De tertia Figurarum serie, quæ sunt in Repetitione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

Bo dicam) qui ob vires corporis sibi plaudit, scire debet se a vero aberrare. Quantum enim est hominis tobz, cum aliorum animalium robore comparatum ? Elephantorum pura, taurorum, leonum ? Doctrina omnium, quæ nobis adsum bonorum sola immortalis est, & diuinæ. Hieronymus egregiam habet eiusdem figuræ speciem, ad Heliodorim: Pauperem times, sed beatos pauperes Christus appellat. labore terroris, nemo athleta sine sudoribus coronatur, de cibo cogitas, sed famem festis non timer, supra nudam metus humum exela ieiunis membra collidere, sed Dominus tecum iacet. Squallidi capit is horret in culta cœstaries, sed caput tuum Christus est, infinita eremi valitas terret, sed tu Paradisum mente deambula. Vide item D. Cyprian. ep. 16. p. 39.

Praemissa. Vius est in argumento à partium enumeratione, & comparatis, in re exaggeranda, vel imminutanda, nec caret sua acrimonia, ut illa Himerij. Aras non exueristi, at eas frustis esse ostendisti, cum rerum prouidentiam tollis, quam aras extruximus : sacrificia noua non introduxisti, at omnia fustulisti.

Deterita figurarum serie, que sunt in repetitione.

Anadiplosis.

CAPVT XXI.

Anadiplosis. **A**nadiplosis, est iteratio verbi in eadem sententia aliquando continenter, ut, ὁ Μύσιος, ὁ Μύσιος, sed artificio, ut cum aliquid interijscit, ut illa Demosthenis. *αναπειρ* (ἀναπειρ) *στρατηγος* *στρατηγος*. Mala res viri Athenienses, mala res columniator. Sic Cicero, non es commotu, scum tibi mater pedes amplexaretur, non es commotus. Et Diū immortales sine gemini, hoc dici non potest, non nemo etiam in illo sacrario reipub: in ipsa, inquam, curia non nemo hostis est.

Vius est in affectibus, tempories cum exclamatione.

Anaphora, Epistrophe, Epanalepsis, Traductio,

Allusio, Commutatio.

Anaphora est repetitio in principijs sententiarum aptissima ad enumerandum, ut nihil te nocturnum praedictum palati, nihil vobis

vigiliæ, nihil timor populi, nihil consensus bonorum omnium, &c;

Ad infectandum, tu in forum prodire, tu lucem conspicere, tu in horum conpectum venire conaris.

Ad effectus amabiles.

Te dulcis coniux, te solo in littere facum,

Virg.

Te veniente die, te descendente canebat.

Georg.

Temperatur cum Epistrophe, Synonymia, homo optato homo optato cleuto.

Idem fere est vius Epistrophes seu conuersationis, quæ repetitio est in fine : ve iustitia vicit, armis vicit, liberalitate vicit.

Epanalepsis seu complexio utramque figuram amplectitur, repetitque in fine & principio; Figura ad exaggerationes virtutum & virtiorum apertissima ; nisi statim feriret fastidiosissimas aures, & eius artificium illito nudum pateret. Idcirco non est nimis continua, sed Anaphora, traductione, Polyptoto cum amentitate varianda.

Traductio. Crebra est eiusdem dictio repetitio, sed cum easum, aut modo um varietate, aut mutatione in sensu : ut qui nihil habet in vita iucundius vita, is cum virtute virtutam non potest colere.

Cui similis est allusio, amari iucundum est, si curetur ne quid sit amari; sed hæc leuiora.

Vehementiam habent conglobari calus, & Antithesis vibrati, ut in illa imprecatione Didonis.

Littera litteribus contraria, fluctibus undas.

Imprecor arma armis, pregenit ipsique nepotes.

Proxima est commutatio, sententiarum discrepantium inuersio, ut illud Simonid. Pictura loquens poësis est. Tacita poësis pictura est, & esse oportet, ut viuam : non viuere, ut edam.

De quarta serie figurarum.

Ad suauem dicendi genus pertinentium maxime in structura periodorum.

CAPVT XXII.

R Estant in hoc dicendi genere figuræ, ex quibus periodi venustatem capiunt, & numerū, quo in genere excellit Ilocrates, ita eius oratio tota est continentibus vincita numeris, ut in recto tegula : neque tamen eo ad pugnam aptior, ut enim si quis currentium cor-